

MISTŘE, KDE BYDLÍŠ? (JAN 1,38)

Misijní poslání církve podle evangelisty Jana a papeže Františka

Následující podněty, které uzrály jako plod mé osobní meditace nad biblickým textem souvisejícím s mottem plzeňské diecéze pro rok 2024 ve světle pojetí misijního poslání církve u papeže Františka, možná mohou posloužit i vám. K osobnímu modlitebnímu ztišení, k setkáním ve společenství či ve farnosti v duchu „lectio divina“ (meditativní četby Písma svatého), nebo jen k prostému pročtení. Specifickým způsobem pak mohou posloužit jako podklad pro setkávání modlitebních či biblických skupin během I. etapy diecézní synody a jako inspirace pro podněty pro tuto synodu. Společné setkání je vhodné začít či zakončit [Modlitbou diecézní synody](#). Další průběh je možné si volně přizpůsobit podle vlastních zkušeností a potřeb, případně si z nabídky na synoda.bip.cz/modlitba vybrat to, co je pro vaši situaci vhodné a nápomocné.

Petr Hruška

MODLITBA DIECÉZNÍ SYNODY

Bože, náš milosrdný Otče,
ty nikdy neopouštíš svůj lid.
Procházíš s námi vším, co prožíváme,
a bez podmínek miluješ každého člověka.

Naplňuj nás svým Duchem,
abychom na společné synodní cestě
v lásce naslouchali jedni druhým,
odvážně odkrývali Ježíšovu pravdu
a s nadějí se vydávali po cestách života.

O to prosíme skrze Krista,
našeho Pána.

Amen.

Maria, průvodkyně na cestě,
oroduj za nás!

1. meditace: SETKÁVÁNÍ jako základ misijního poslání církve

Ze života:

Náš osobní a společenský život byl či stále ještě je rozlitaný, neukotvený, ustaraný, možná i rozervaný či rozpolcený. Ale možná jste to prožili. Něco vás zastavilo. Někdo vás oslovil. Někdo vám pomohl pozvednou zrak a vidět. Něco se stalo a vy jste věděli, po čem toužíte... Třeba to i u vás bylo (či ještě bude) nějak takto:

Četba: Jan 1,35-39

(Pospolitost) ³⁵Na druhý den zase Jan stál se dvěma ze svých učedníků. ³⁶Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: »Hle, beránek Boží!« ³⁷Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. ³⁸Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: »Co byste chtěli?« Odpověděli mu: »Rabbi« – to přeloženo znamená Mistře – »kde bydlíš?« ³⁹Řekl jim: »Pojďte a uvidíte!« Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne.

Meditace:

Jan Křtitel doprovází své učedníky, hledí na Ježíše, poznává v něm Beránka Božího (toho, který je naplněním touhy Izraelského národa a teď přichází dát za něj svůj život) a ukazuje jim na něj. Oni se za ním vydají a on sám pak již naváže rozhovor s nejhlubší touhou jejich srdce – zůstat u něho doma, setkat se s ním, prožít jeho pohostinnost, zakusit bezvýhradně přijímající společenství.

Stalo se ti někdy něco podobného? Pokud ano, jak to vypadalo? Kde to bylo? Kolik bylo hodin? Kdo byl tohoto setkání účastný? Jak tě to otevřelo druhým lidem, kteří byli přítomni? Pokud ne, v jakých situacích tušíš, že takto kolem tebe Ježíš přechází? Kdo by ti mohl pomoci jej uvidět? Co by ti mohlo pomoci se za ním vydat? Zeptat se jej, kde bydlí?

Modlitba:

Poděkuj Ježíši za „čtvrté hodiny“ svého života, kdy můžeš zakoušet setkání s ním a setkání s druhými na cestě. Zaposlouchej se do jeho otázky, po čem toužíš. A zkus mu na ní odpovědět. Zaposlouchej se, jestli tě již nepozval na cestu. A vypros si ochotu po ní jít...

Ztišení:

V tichu se zadívej na tvář Beránka Božího... Ty hledíš na Něj, on hledí na tebe... Můžeš u něj zůstat... ty i tví přátelé na cestě... Ted' je vaše „čtvrtá hodina“...

Rozšíření: *Evangelii gaudium* papeže Františka, čl. 28, 29 a 31

Farnost prostřednictvím všech svých aktivit povzbuzuje a formuje své členy, aby byli aktéry evangelizace. Z menších komunit vytváří širší společenství, svatyni, kam žíznící přicházejí pít, aby mohli dál putovat, a centrum neustálého misijního poslání. (EG 28) Ostatní církevní instituce, základní společenství a malá společenství, hnutí a další formy sdružování, jsou bohatstvím církve, které Duch vzbuzuje pro evangelizaci všech prostředí a oblastí. (EG 29) Biskup musí ve své diecézní církvi vždy podporovat misijní společenství a usilovat tak o ideál prvních křesťanských společenství, v nichž věřící měli jedno srdce a jednu duši (srov. Sk 4,32). Ve svém poslání (má) podporovat dynamické, otevřené a misionářské společenství... (EG 31)

Rozhovor:

V malém společenství (nebo sama sebe) se ptej a ved' (vnitřní) rozhovor:

- Jaké jsou ti přístupné prostory „čtvrté hodiny“, kde se lze v osobním společenství setkávat s Ježíšovým slovem? Jak tato setkání probíhají? Kde se uskutečňují?
- Jsou všechny prostory setkávání ve tvé farnosti otevřené jen nějakému specifickému druhu zájemců, nebo jsou některé z nich přístupné každému, kdo projeví zájem?
- Jak jsou tato společenství propojena navzájem a s širší církví / farností / diecézí?
- Kdo je za tato setkání zodpovědný a komu? Kdo je vede?
- Jakou při těchto setkáních hrají roli finance? Jsou na něco zapotřebí? Je otázka finančních potřeb něčím, co je součástí vzájemné solidarity mezi účastníky setkání?
- Kdo hradí náklady na tato setkání? Je to nějak propojené s finančním hospodařením farnosti?

Do života:

Napadá tě nějaký praktický krok, který můžeš nyní udělat? Zvaž např. jestli se nezúčastnit „Setkání čtvrté hodiny“ v rámci diecézní synody ve vaší farnosti (nebo jestli nenabídnout panu faráři pomoc při jeho organizaci). Nebo jestli by pro tebe nebylo možné se o něco z toho, na co jsi přišel v meditaci či rozhovoru, podělit na synoda@bip.cz.

2. meditace: VYCHÁZENÍ jako cesta misijního poslání církve

Ze života:

Jste již nějaký čas na cestě s Ježíšem, ale někteří z vašich příbuzných či přátel Ježíše ještě neznají. Nebo již delší dobu žijete v křesťanském společenství, kde je vám i druhým dobře. Nebo naopak v takovém, kde cítíte, že mu něco chybí. Třeba se najdete v následujícím příběhu:

Četba: Jan 1,40-42

(Přivedení) ⁴⁰Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. ⁴¹Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: »Našli jsme Mesiáše!« – to přeloženo znamená Kristus – ⁴²a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: »Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,« to je v překladu Petr Skála.

Meditace:

Ondřej nebyl žádným zralým učedníkem. Měl před sebou ještě dlouhou cestu následování a učení se. Ale už teď, na začátku své cesty, se o svůj životní objev Mesiáše (tj. Pomazaného, toho, na kterého celý život spolu s celým Izraelem čekal, v kom tuší naplnění svého života) úplně samozřejmě a obyčejně dělí se svým bráchou. Vychází z pohodlí „čtvrté hodiny“, vstupuje do bratrova všedního života, potkává jej tam, kde bratr právě je a seznamuje jej s Ježíšem. Ostatní pak už nechává na Mistrovi, který pak Šimonovi už sám slouží.

Vzpomeneš si, kdy ve svém životě za tebou takto někdo přišel tam, kde jsi právě byla, a prostě tě přivedl k Ježíši, který ti pak už sám ukázal, že tě zná, že zná tvé nejnuitnější povolání (tvé jméno), že ti důvěřuje a že s tebou počítá? Kdy to bylo? Za jakých okolností?

Vzpomeneš si zároveň na situace, kdy ty sama jsi takto za někým vyšla, potkala jej tam, kde právě byl, seznámila jej s Ježíšem a on již jej pak poznal jako smysl svého života? Kdy to bylo? Za jakých okolností?

Nenechej se při tom omezovat jen klasickými „zbožnými“ situacemi. Vnímej Krista, který se s tebou i s tvými přáteli touží seznámit za jakýchkoli životních okolností, podmínek, situací, stavů srdce....

Modlitba:

Děkuj za tyto situace seznámení se s Ježíšem, nebo za situace, kdy jsi ty sama někomu pomohla se s ním seznámit. Nebo si vyprošuj otevřenost, důvěru a odvahu se takovýmto situacím otevřít, vystavit, jít jim naproti.

Ztišení:

V tichu se zadívej na tvář Mistra – Mesiáše – Pomazaného – Požehnaného a Žehnajícího... Kým jsi v jeho očích? Jakým tvým jménem oslovuje? Na co požehnaného ve tvém životě ukazuje? Co pod jeho pohledem ve tvém životě rozkvétá? Nadechni se toho...

Rozšíření: *Evangelii gaudium* papeže Františka, čl. 20 a 120

Každý křesťan a každé společenství budou rozlišovat, jakou cestu od nich Pán žádá, nicméně všichni jsme pozváni přijmout toto povolání – vykročit z vlastního pohodlí a mít odvahu vydat se do všech periferií, které potřebují světlo evangelia. (EG 20) Každý křesťan je misionářem, nakolik se setkal s Boží láskou v Ježíši Kristu. Už neříkejme, že jsme „učedníci“ a „misionáři“, nýbrž vždycky „učedníci misionáři“. Pokud o tom nejsme přesvědčeni, pohledme na první učedníky, kteří hned poté, co na sobě zakusili Ježíšův pohled, šli a naplněni radostí hlásali: „Našli jsme Mesiáše!“ (Jan 1,41). (EG 120)

Rozhovor:

V malém společenství (nebo sama sebe) se ptej a ved' (vnitřní) rozhovor:

- Jaké ve svém okolí vidíš různé cesty „vycházení“ k lidem tam, kde se nacházejí, přijímání jejich způsobu života, doprovázení je po jejich cestách? Kdo je prošlapává?
- Kde, kdo a jakým způsobem ve vaší farnosti či komunitě „překračuje hranice“ vašich prostorů „čtvrté hodiny“, vašich zaběhlých společenství a způsobů setkávání?
- Kde jsou „periferie“ vaší farnosti či komunity, s kým a jak se tam setkáváte jako „učedníci – misionáři“? Kdo toto vycházení na „periferie“ iniciuje, organizuje, vede?
- Jak jsou ve vaší farnosti i ti, kteří jsou na začátku své cesty s Kristem, povzbuzováni k tomu, aby se svým „životním objevem“ seznamovali své přátele? Kým?
- Jakou při tomto „vycházení“ hrají roli finance? Jsou na něco zapotřebí? Kolik?
- Kdo tyto finance zajišťuje? Je to nějak propojené s finančním hospodařením farnosti?

Do života:

Napadá tě nějaký praktický krok, který můžeš nyní udělat? Zvaž např. za kým bys mohla spolu s přáteli „vyjít“ za hranice vaší „komfortní zóny“. Nebo jestli by pro tebe nebylo možné se o něco z toho, na co jsi přišla v meditaci či rozhovoru, podělit na synoda@bip.cz.

3. meditace: SLUŽBA jako prostředí misijního poslání církve

Ze života:

Je možné, že na své cestě víry nevíte o žádné situaci podobné těm, o kterých jsme rozjímali v předchozích textech. Možná, že neznáte nikoho, kdo vám takto osobně ukázal na Beránka Božího nebo vás přivedl k Mesiáši. Pak se možná najdete v dnešním textu:

Četba: Jan 1,43-44

(Prostředí) ⁴³Na druhý den se Ježíš rozhodl, že půjde do Galileje. Potkal Filipa a vyzval ho: »Pojď za mnou!« ⁴⁴Filip pocházel z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova.

Meditace:

Filip se s Ježíšem setkává zdánlivě bezprostředně, bez pomoci nějakých lidských prostředníků. Je jím osloven přímo, osobně, přímo do srdce. Je tam pak ale jedna důležitá poznámka: že „pocházel z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova“. Snad si tuto zmínku můžeme dovolit přijmout jako poukaz na to, že Filip pocházel z prostředí, kde nějakým požehnaným způsobem působili a které nějakým požehnaným způsobem spoluutvářeli Ondřej a Petr, což mu usnadnilo vnímat osobní oslovení Ježíšovo.

Možná ty sám jsi mohl zaslechnout Ježíšovo pozvání k následování právě proto, že jsi žil v prostředí, které ti to usnadnilo. Že způsob života tvé rodiny, tvého města, tvé obce, tvé školy, tvého zaměstnání... byl spoluutvářen lidmi, kteří měli „kristovské“ srdce. Třeba o Ježíši nemluvili, ale žili jeho způsobem života. Byli ti k dispozici, když jsi to potřeboval...

Vzpomeň si na situace, když jsi byl v nějaké nouzi. Co to bylo? Kdo ti pomohl? Čím?

Modlitba:

Děkuj za lidi ve svém životě, kteří pro tebe byli svým životem a skutky tichým svědectvím síly života uprostřed nouze, naděje proti vši beznaději, smyslu uprostřed tmy. A sám si vyprošuj dostatek kreativity, odvahy a vytrvalosti v činné lásce beze slov.

Ztišení:

V tichu se zadívej na ruce nějakého člověka, který ti pomohl v nouzi. Nechej tímto obrazem prosvítat obraz Ježíšových rukou, které ve večeradle umývají nohy učedníkům ...

Rozšíření: *Evangelii gaudium* papeže Františka, čl. 48, 177, 179 a 198

Dnes i vždycky „jsou chudí přednostními adresáty evangelia“ a evangelizace, která se nezištně obrací právě k nim, je znamením Království, které přinesl Ježíš. (EG 48) V samotném jádru evangelia je život ve společenství a péče o druhé. Obsah prvotního hlásání má bezprostřední morální dopad, v jehož středu se nachází čínorodá láska. (EG 177) Proto také „charitativní služba představuje konstitutivní dimenzi církevního poslání a je nepominutelným výrazem její samotné podstaty“. Jako je církev ze své podstaty misijní, tak z této její podstaty též nevyhnutelně pramení účinná láska k bližnímu, soucit, který rozumí, pomáhá a podporuje. (EN 179) Proto si přeji církev chudou a pro chudé. Oni nás mají mnoho co učit. (EG 198)

Rozhovor:

V malém společenství (nebo sama sebe) se ptej a ved' (vnitřní) rozhovor:

- Jaké ve svém okolí vnímáš způsoby péče o druhé, které spoluutvářejí prostředí, ve kterém žijeme, v místo „dobré k životu“? Jaké mají formy? Kdo je za nimi?
- Do jaké míry je nezištná péče o druhé a o jejich základní fyzické či duchovní potřeby součástí života a služby vaší farnosti či křesťanské komunity? Jak se to projevuje?
- Je tato péče o druhé u vás spíše otázkou vzájemné péče o členy vašeho (farního) společenství, nebo také postojem vůči všem, nezávisle na jejich „příslušnosti“?
- Lze o vaší farnosti / komunitě / diecézi říci, že je „církví chudou a pro chudé“, ve které se můžeme od chudých „mnoho co učit“? Proč ano? Proč ne? Jak se to projevuje?

- Jakou při těchto nezištných službách lásky ve vaší farnosti či komunitě hrají roli finance? Jsou na něco z těchto služeb zapotřebí? Kolik?
- Kdo tyto finance zajišťuje? Je to nějak propojené s finančním hospodařením farnosti?

Do života:

Napadá tě nějaký praktický krok, který můžeš nyní udělat? Zvaž např. komu bys mohl spolu se svými přáteli pomoci, aby prostředí, ve kterém žije, pro něj bylo „dobrým místem k životu“. Nebo jestli by pro tebe nebylo možné se o něco z toho, na co jsi přišel v meditaci či rozhovoru, podělit na synoda@bip.cz.

4. meditace: SVĚDECTVÍ jako srdce misijního poslání církve

Ze života:

Možná že se v životě nacházíte nebo jste se nacházeli v situaci, kdy jste měli pocit, že vám tradice, ve kterých jste vyrůstali, nebo náboženství, ke kterému patříte a jehož rituály poctivě plníte, k dobrému životu bohatě stačí. Možná se pak najdete v následujícím textu:

Četba: Jan 1,45-49

(Písmo) ⁴⁵Filip potkal Natanaela a řekl mu: »Našli jsme toho, o kterém psal Mojžíš v Zákoně i proroci! Je to Ježíš, syn Josefův z Nazareta.« ⁴⁶Natanael mu namítl: »Může z Nazareta vzejít něco dobrého?« Filip odpověděl: »Pojď a podívej se!« ⁴⁷Ježíš uviděl Natanaela, jak k němu přichází, a řekl o něm: »To je pravý Izraelita, v kterém není lsti.« ⁴⁸Natanael se ho zeptal: »Odkud mě znáš?« Ježíš mu odpověděl: »Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem.« ⁴⁹Natanael mu na to řekl: »Mistře, ty jsi Boží syn, ty jsi král Izraele!«

Meditace:

Natanael byl nespíše věrným a poctivým vyznavačem židovského náboženství, znalým Písem i tradice otců. Nic nového už ve svém životě nečekal, natož od někoho, kdo má tak podivný původ, jako Ježíš z Nazareta. Potřeboval potkat Filipa, ještě plného nadšení ze svého osobního setkání s Ježíšem a zároveň znalého v Písmech Izraele, aby mu svědčil o svém novém životním objevu a aby mu jej byl schopný propojit s tradicí otců v Písmech. A aby mu pak dopřál dostatek svobody přesvědčit se sám osobně. Ostatní už pak bylo opět na samotném Ježíši. Ten Natanaelovi odkryje slávu i bídu jeho života a získá si jeho důvěru.

Co bylo (či stále je) v mém životě tradiční hodnotou, která mi brání (či bránila) vnímat skutečnou perlu či skutečný poklad mého života ukrytý v osobním vztahu s Ježíšem? Kdo a jak mi pomohl uprostřed mého náboženství objevit novost a živost Kristovy Cesty?

Jakým způsobem jsem se stal znalcem Písma, který je z nich schopný a ochotný „vynášet staré i nové“ a pomáhat tak s moudrostí věků propojovat novost evangelia pro dnešek?

Modlitba:

Hovoř s Ježíšem o tom, jakým způsobem vidíš jeho vztah s tebou jako naplnění Božích zaslíbení v Písmu svatém a v učení církve. Požádej jej o Ducha svatého uvádějícího do „veškeré pravdy“ a naplňujícího odvahou ukazovat na Ježíše jako Pravdu, Cestu a Život.

Ztišení:

V tichu se zadívej na Krista – Pravdu tvého života, a nechej si touto Pravdou ozářit vše, na co jsi ve svém náboženství hrdý, i vše, za co se ve svém životě stydíš a utíkáš před tím...

Rozšíření: *Evangelii gaudium* papeže Františka, čl. 35 a 39

Pastorační postoj a misijní styl, jenž má skutečně oslovit všechny bez výjimky a bez vylučování, se ve svém hlásání soustřeďuje na to podstatné, na to, co je nejkrásnější, největší, nejpřitažlivější a současně nejdůležitější. (EG 35) Evangelium nás především zve k tomu, abychom Bohu, který nás miluje a zachraňuje, odpověděli tím, že ho rozpoznáme v druhých, vyjdeme ze sebe a budeme usilovat o dobro všech. (EG 39)

Rozhovor:

V malém společenství (nebo sama sebe) se ptej a veď (vnitřní) rozhovor:

- Jak bys vlastními slovy stručně vyjádřil, kým je pro tebe Ježíš z Nazareta, co nového přinesl do tvého života a jak se díky němu tvůj život proměnil či proměňuje?
- Kde ve svém okolí vidíš příležitosti pro hlubší poznání Písma svatého a učení církve tak, abys mohla v jejich světle ukazovat na jejich naplnění v Ježíši z Nazareta? Kdo za nimi stojí? Kdo je organizuje? Kdo a jak na nich spolupracuje?
- V jakých konkrétních situacích ve svém okolí v životě lidí, kteří Krista neznají, rozpoznáváš stopy jednání „Boha, který nás miluje a zachraňuje“? Jakými způsoby k těmto lidem vycházíš a jak s nimi spolupracuješ na dobru pro všechny?
- Jakou při biblických a vzdělávacích aktivitách ve vaší farnosti či komunitě hrají roli finance? Jsou na něco z těchto aktivit zapotřebí? Kolik?
- Kdo tyto finance zajišťuje? Je to nějak propojené s finančním hospodařením farnosti?

Do života:

Napadá tě nějaký praktický krok, který můžeš nyní udělat? Zvaž např. jakým způsobem bys mohl prohloubit své biblické vzdělání a schopnost uvádět do poselství Písma jako do živé a životodárné tradice oslovující dnešního člověka. Nebo jestli by pro tebe nebylo možné se o něco z toho, na co jsi přišel v meditaci či rozhovoru, podělit na synoda@bip.cz.

5. meditace: SLAVENÍ jako cíl misijního poslání církve

Ze života:

Pravděpodobně procházíte ve svém životě situacemi, kdy vám přijde všechno Boží v tomto světě tak nějak „malé“, nedostatečné, křehké... a to tváří v tvář vlastní bolesti či bídě, nebo bolestem tolika dnešních lidí a absurdním projevům zla v dnešní společnosti. Možná pro vás pak bude povzbuzením dnešní úryvek:

Četba: Jan 1,35-39

(Patření) ⁵⁰Ježíš mu odpověděl: »Proto věříš, že jsem ti řekl: 'Viděl jsem tě pod fíkovníkem'? Uvidíš ještě větší věci.« ⁵¹A dodal: »Amen, amen, pravím vám: Uvidíte nebe otevřené a Boží anděly vystupovat a sestupovat na Syna člověka.«

Meditace:

Natanael byl celý bez sebe z hluboké Ježíšovy znalosti jeho života a z důvěry, kterou do něj Ježíš vložil. Odpověděl na to svojí vlastní důvěrou v něj. Ale Ježíš jej vede k tomu, aby se nespokojil s málem. Aby byl schopný již nyní zahlédnout to, co je zatím skryté za obzorem.

Cokoli silného a nádherného co jsi ve svém životě s Ježíšem prožila, je jen odleskem a znamením toho, co má pro tebe Otec Ježíše z Nazareta připravené. A nejen pro tebe – nebe je otevřené pro úplně všechny lidi.

Tyto „větší věci“, které zatím čekají na zviditelnění, jsou u Boha již skutečné. Jejich blízkost můžeš již nyní slavit ve svátostech církve a vnímat je jako v zrcadle v celém stvoření.

Modlitba:

Již nyní, ještě na cestě, můžeš chválit Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista, který otevírá své nebe všem, posílá své anděly, aby nám to ukázali, a dává nám v tomto chvalozpěvu a v eucharistii již nyní zakusit předchuť nebeského patření na svou tvář.

Ztišení:

Nechej tento chvalozpěv a díkůvzdání postupně ve svém srdci ztišit, slova nechej odeznít a svoji modlitbu přenechej modlitbě Ducha, modlitbě spočinutí či „nevyslovitelného lkání“.

Rozšíření: *Evangelii gaudium* papeže Františka, čl. 24, 28 a 267

Církev, jež „vychází“, je společenstvím učedníků misionářů, kteří se chápou iniciativy, zapojují se, provázejí, přinášejí plody a slaví. (EG 24) Farnost představuje přítomnost církve na daném území, je prostředím, kde se naslouchá slovu a kde roste křesťanský život, dialog, hlásání, velkodušná láska, adorace a bohoslužba. (EG 28) Ve spojení s Ježíšem hledáme to, co hledá on, milujeme to, co miluje on. V konečném důsledku hledáme Otcovu slávu. (EG 267)

Rozhovor:

V malém společenství (nebo sama sebe) se ptej a ved' (vnitřní) rozhovor:

- Jakým způsobem ve své farnosti vnímáš slavení eucharistie jako „zdroj a vrchol křesťanského života“, tedy i veškerého misijního poslání církve?
- Jakými konkrétními způsoby se u vás ve farnosti projevuje to, že církev je „společenstvím učedníků misionářů, kteří se chápou iniciativy, zapojují se, provázejí, přinášejí plody a slaví“?
- Jak je vaše farnost „prostředím, kde se naslouchá slovu a kde roste křesťanský život, dialog, hlásání, velkodušná láska, adorace a bohoslužba“?
- Jakou při slavení eucharistie, dalších bohoslužbách a prohlubování spirituality ve vaší farnosti či komunitě hrají roli finance? Jsou na něco z toho zapotřebí? Kolik?
- Kdo tyto finance zajišťuje? Je to nějak propojené s finančním hospodařením farnosti?

Do života:

Napadá tě nějaký praktický krok, který můžeš nyní udělat? Zvaž např. jestli spolupracovníky farnosti, kteří se věnují nějakým misijním činnostem, nepozvat ke společnému setkání věnovanému vzájemnému poděkování a chvalozpěvu. Nebo jestli by pro tebe nebylo možné se o něco z toho, na co jsi přišla v meditaci či rozhovoru, podělit na synoda@bip.cz.

V textu byly použity úryvky z Janova evangelia v katolickém liturgickém překladu a úryvky z Apoštolské exhortace *Evangelii gaudium* (EG) papeže Františka, Praha, Paulínky, 2014. Inspirací byla také dizertace Pavla Ženíška *MISSIO v pojení papeže Františka* (Olomouc 2023).

Kontakt na synodní tým: synoda@bip.cz Info: synoda.bip.cz

Diecézní synoda, Plzeň, leden 2024